

de sol, rotabile simultan. Pentru 80 m. un «Ground plane» cu radialele îngropate în pământ.

Ca aparatura auxiliară: Monitor Scope Heathkit, preamplificator Ameco pentru recepție, comutat pe fiecare receptor separat, o consolă de comanda pentru «beam-uri» și diverse măsurători. Manipulator electronic «cu memorie», cu două «key-uri» diferite cuplate «la alegere» și, bineînțeles, un microfon cu cristal pentru «caz de fonie»!

Cu vreo oră înainte de începerea competiției am orientat «beam-ul» spre România și am început să «tatonez» benzile, ca să-mi pot face o părere despre propagare; trebuia să mă integrez în atmosfera de

ner, pentru a avea siguranța efectuării corecte a legăturii și a nu pierde puncte și, eventual, multiplicator. Arta operatorului este să știe când, pe ce frecvență și cu ce viteză de transmitere să cheme «CQ TEST» și apoi să schimbe numerele de control după corespondentul care i-a răspuns.

Trebuie deasemenea subliniat că nu se pot obține legături exclusiv din CQ. Am remarcat stații YO care chemau minute în șir TEST YO fără succes. Obținerea unui multiplicator sporit se realizează prin solicitarea stațiilor, prin căutarea varietății.

Operatorii deprinși cu tehnica concursurilor cunosc aceste reguli, dar cei mai tineri trebuie să le

CONCURENT ȘI.. SPECTATOR ÎN CONCURSUL YO

Un concurs internațional este un eveniment deosebit în activitatea radioamatorilor.

Pregătit cu minuțiozitate, cu mult timp înainte, de către organizatori și așteptat cu interes de către concurenți. Campionatul internațional de unde scurte al României, CQ DX Contest-ul, ajuns la a 22-a ediție s-a desfășurat, anul acesta, în condiții optime atât ca număr de participanți, cât și ca posibilități de legătură.

Pentru mine acest campionat s-a desfășurat în condiții deosebite, deoarece la data de 4/5 august mă găseam în R.F. Germania, de mai multe luni, în interes de serviciu.

În baza acordurilor de reciprocitate care există între administrațiile poștelor din țara noastră și R.F.G., la data respectivă beneficiam de o autorizație temporară de emisie clasa B (toate modulele de emisie și toate benzile), eliberată de către «Oberpostdirektion Dusseldorf», cu indicativul de apel YO3RF/DL, putând opera orice stație de radioamator fixă, portabilă sau mobilă de pe teritoriul R.F.G.

O ocazie rară de a participa în campionatul internațional YO în calitate de «stație străină» pentru stațiile YO.

QTH-ul meu de concurs a fost Arnoldshain, o mică localitate la circa 500 m. altitudine, pe versantul nordic al munților Taunus la vreo 40 Km. nord-vest de Frankfurt/Main, localitatea mea de reședință în R.F.G.

Acesta este QTH-ul unui bun «amic din eter», Klaus «Jo» Döring, DL1RK, vechi și cunoscut «scurtist», având la activ aproape 300 de «țări» confirmate prin QSL-uri și posesor al mult râvnitului trofeu 5BDXCC. «Jo» este un telegrafist pasionat și amindoi facem parte din același club de telegrafisti: F.O.C.

Un QTH liniștit, înconjurat de brazi, cu aer curat de munte, fără QRM local, loc ideal pentru competiții și, în plus, o gazdă amabilă, care m-a alimentat cu proviziile specifice unei competiții de durată: sucuri de fructe, cafea, dulciuri.

Condiții optime de lucru deci, la care însă se adaogau emoțiile unei competiții «sui generis»! Cum va fi propagarea spre țară? Ce vor spune stațiile YO când vor auzi indicativul YO3RF/DL chemându-le?

În după amiaza zilei respective «Jo» mi-a făcut un instructaj despre aparatura complexă pe care trebuia să o mănevez în condiții de concurs și care se compunea din următoarele echipamente:

Un transceiver Heathkit SB100, urmat de un liniar SB200. Un receptor, separat, Collins 51J4, cu care se putea lucra «split-frequency», sau se efectua controlul activității pe celelalte benzi.

În condiții normale am lucrat numai cu transceiver-ul, singur, cu o putere de 150 wați, în special pe benzile superioare, liniarul fiind utilizat mai ales pentru benzile inferioare spre a putea face față QRM-ului și a mă face auzit de stațiile YO cu receptoare mai slabe.

Ca antene: «beam-uri» Hy Gain cu două elemente pe 40 m. și 4 elemente pe 20, 15 și 10 m., la 20 m.

concurs.

O serie de stații YO făceau deja «încălzirea»: YO6KAL, Radio-clubul din Sibiu, la «mare viteză» făcea legături de probă. Am recunoscut imediat «mîna» lui Sică Giurgiu, YO6EX, ca operator.

Ora 19,00 ora Europei Centrale! Start în Campionatul Internațional YO 1973!

Am pornit pe banda de 7 MHz unde mi se părea că voi avea rezultate mai bune la ora aceea și voi putea scoate multiplicator ridicat. Prima legătură: YO6KAL, care la 4 minute de la începerea competiției se și afla la legătura nr. 3!

De la început mi-am dat seama că eram handicapat. Solicitarea stațiilor YO era atât de mare, încît foarte greu puteam străbate QRM-ul și să capăt legătura, mai ales cu operatorii mai puțin «operativi»! În 40 minute n-am reușit decît 5 legături!

Totodată am remarcat și situația dezavantajoasă pe care mi-o oferea indicativul meu de apel! Fiind vorba de prefixul YO, foarte multe stațiuni străine mă chemau insistent, chiar în timpul QSO-urilor cu stațiuni YO, fără să țină seama că, de fapt, nu sînt un YO «autentic», ci o stațiune dintr-o altă țară europeană, care prin regulamentul de concurs nu putea stabili legături cu alte stații europene, cu excepția YO. Pe de altă parte unele stațiuni YO se abțineau de a-mi răspunde tot din motive «de regulament»!

Atenția mea era totuși concentrată în special asupra stațiilor YO pentru a le oferi puncte și multiplicator.

Din această cauză m-am găsit, permanent, în situația critică de a nu putea chema CQ YO, deoarece la toate apelurile mele îmi răspundeau stațiuni europene, în special U, HA și YU.

A trebuit să schimb tactica și să «stau la vînătoare»; să chem eu stațiile YO.

În felul acesta am avut o imagine complexă a unui concurs YO privit de la distanță; am putut «vedea» pe fiecare cum lucrează, ce lucrează, ce emisiune are, cum se prezintă în fața concurenților străini.

Am constatat că unii concurenți YO nu cunoșteau bine regulamentul de concurs. Astfel, n-am putut obține de la YO6MZ cele 2 litere reprezentînd prescurtarea județului din care făcea parte, element esențial în stabilirea multiplicatorului.

Unele stații au folosit un procedeu de lucru care poate produce confuzii. Dorind să desfășoare o viteză cît mai mare de lucru, probabil, YO6KET nu mai transmitea indicativul de apel nici măcar o singură dată, la începutul legăturii, încît nu știai dacă ție ți-a transmis numărul de control respectiv, sau unei alte stațiuni! Nu sînt sigur dacă mie mi-a transmis controlul: 599089CV

Trebuie să remarc faptul că unele stațiuni lucrau la viteze excesive, la care mulți corespondenți, probabil, nu puteau face față; cu siguranță că erorile respective la indicative și numere de control vor apărea în log-urile de concurs. Trebuie dozată corespunzător viteza de lucru, în funcție de parte-

învețe și să le aplice, pentru a avea cît mai bune rezultate în competițiile viitoare.

Am mai observat cum unii concurenți urmărind probabil «simplificarea» transmiterii numerelor de control, transmiteau fără excepție RST 599, singura variabilă rămînînd numărul de ordine al legăturii. Dacă regulamentul de concurs spune că numerele de control se compun din RST (RS) și numărul de ordine al legăturii, plus două litere reprezentînd prescurtarea județului, să nu facem din aceasta o operație mecanică în ideea simplificării.

Am avut ocazia de mai multe ori să aud cum unele stații transmiteau RST 599 unor corespondenți ale căror emisiuni erau sub orice critică din punct de vedere calitativ, sau slabe ca țările!

În ceea ce mă privește, am fost nevoit să transmit unor corespondenți YO controlul pentru ton de T8, sau chiar T7! Stațiile cu cele mai slabe emisiuni, calitativ, pe care le-am lucrat au fost: YO2ASZ, YO4KAK, YO9KBU/P, YO8FR, YO5AFD și alții! Am încercat un sentiment de jenă față de amicul meu «Jo», care, din cînd în cînd, îmi urmărea activitatea și-mi asculta unii dintre corespondenții arătați mai sus! Trebuie să ne îngrijim să remediem aceste carențe! Radioamatorii străini ascultă calitatea emisiunilor, urmăresc modul de lucru al operatorilor și, cu părere de rău, a trebuit, cu această ocazie, să constat că mai este încă mult de făcut în această direcție. Dacă un radioamator individual are posibilități mai modeste să-și construiască o aparatură pusă bine la punct, unei stații de club nu-i este însă permis să lucreze decît foarte bine.

Pe de altă parte mi-a făcut plăcere să ascult cum lucrau YO6KAL, YO4HW de la YO4KCA, YO4SI, YO3AC, YO7DL, YO3AAJ, YO9KAG/P, YO3KAA, YO2KAB, YO8KGA și alții! Operatorii și stații cu adevărat de talie internațională!

Partea distractivă a acestui campionat a constituit-o, pentru mine, faptul că mai multe dintre stațiile care-și disputau locurile fruntașe în competiție, mă solicitau «de la distanță» ținînd seama de poziția mea «strategică», să le spun cum stau alții ca număr de legături. Ei nu se puteau auzi între ei, mai ales pe frecvențele superioare, în timp ce eu îi puteam asculta pe toți!

Propagarea ne-a favorizat anul acesta spre deosebire de anul trecut. Banda de 20 m. «a mers» toată noaptea pentru YO iar la ora 03,07 GMT am lucrat cu YO3KAA pe 21 MHz.

Participarea a fost numeroasă și socotesc că vom avea peste 700 stații care vor trimite log-uri, însă e de remarcat faptul că difuzarea și publicitatea «YO DX Contest-ului» este încă insuficientă.

În circa 21 ore de lucru am realizat 140 legături, dintre care 100 cu stații YO, pe toate benzile, în telegrafie și SSB pe 14 MHz.

Prin situația specială pe care am avut-o și potrivit regulamentului, urmează să mă clasific printre stațiile participante din R.F.G., dar în realitate am fost, tot timpul, alături de stațiile YO.

Ing. George Craiu, YO3RF/DL
maestru al sportului